

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:	
Pe un an	160 Lei		Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei	
Pe jumătate de an	80 „			
Pe un pătrar de an	40 „			
Un număr	3 Lei.			
Pentru străinătate pe un an		260 Lei.		

La telegrama omagială de felicitare, ce Prea Sfințitul Episcop a trimis-o de Anul nou Majestății Sale Regelui, a sosit următorul preagrațios răspuns:

Prea Sfințitului Episcop Iosif al Caransebeșului.

„Sentimentele de credință și devotament precum și urările ce mi-ați adus în numele S. V. și dreptcredincioșilor eparhiei Caransebeșului mi-au pricinuit o vie mulțumire. Vă mulțumim călduros tuturor și vă dorim la rândul Nostru ani mulți și fericiți”.

FERDINAND.

Cu multă bucurie publicăm acest preagrațios răspuns, din care se desprinde marea dragoste a Majestății Sale față de poporul său credincios, și care ne întărește nădejdea ce o punem în Dumnezeu, că ascultând rugăciunile noastre pentru sănătatea Majestății Sale Îi va reda în curând deplina sănătate, nouă tuturor scumpă, spre prosperarea și fericirea noastră.

CONSISTORIUL SPIRITUAL.

În fiecare dieceză a funcționat până acum în baza Statutului șagunian câte un „Consistoriu eparhial”, ca organ administrativ și judecătoresc în trebile bisericești, școlare și fundamentale, împărțit fiind acest Consistoriu în trei senate separate și anume:

1. în senatul strâns bisericesc;
2. în senatul școlar; și
3. în senatul epitropesc.

Fiecare din aceste trei senate îndeplinea independent agendele, ce-i aparțineau, sub titlul general de „Consistoriu eparhial”.

Legea cea nouă pentru organizarea bisericii noastre ortodoxe române nu mai numește „Consistoriu”, ci „Consiliu eparhial” organul, care conduce afacerile administrative, bisericești, culturale și fundamentale ale fiecărei eparhii.

Acest consiliu, care în ce privește cercul de activitate în limite generale corespunde „Consistoriului eparhial”, se poate împărți în „secții” deosebite:

- a) în secția administrativă-bisericească;
- b) în secția culturală; și
- c) în secția economică.

Fiecare secție, ca și fiecare senat în trecut, poate îndeplini afacerile, ce aparțin căderii sale, independent, sub titlul general de „Consiliu eparhial”.

Atribuțiunile „secției culturale”, presupunând că în viitor o să mai avem școli confesionale, au rămas aceleași ca și ale „senatului școlar”, iar „secția economică” a acceptat agendele „senatului epitropesc” de odinioară, până când sfera de activitate a „secției administrative-bisericești” a fost redusă prin faptul, că i-s-au luat din competență chestiunile disciplinare și judecătorești, trecându-se acestea în competența nou înființatului „Consistoriu spiritual”, care va funcționa în fiecare eparhie pentru judecarea afacerilor de natură bisericească, săvârșite de membrii clerului de mir și celalalt personal bisericesc.

Așadar cauzele disciplinare au în baza legii pe viitor să nu se mai judece de forul cel administrativ al eparhiei, care era până acum „Consistoriul diecezan”, ci de un for anume instituit pentru aceste cazuri, care for încă se

numește „Consistoriu“, dar nu „Consistoriu eparhial“, ci „Consistoriu spiritual“.

Instituirea acestei instanțe judecătorești înseamnă un progres față de trecut, căci până când în trecut forul administrativ era într'una și for disciplinar și judecătoresc, până atunci legea cea nouă pentru unificarea administrației bisericești separează cu totul judecătoria de administrație.

Mulți se vor întreba, cărei necesități corespunde chemarea la viață a unui nou for, care nu e concretizat cu altele, decât numai cu cauzele disciplinare și judecătorești.

Această diferențiere corespunde principiului acceptat în viața constituțională, care principiu a despărțit cele două puteri, adică puterea judecătorească de cea administrativă.

La administrația politică încă era cândva așa, ca și la cea bisericească, că puterea administrativă, adică cea executivă era într'una și judecătorească. Abia cu timpul s'au despărțit una de alta, ieșind puterea judecătorească de sub tutela celei executive.

Așadar în baza noii organizări bisericești „Consistoriul spiritual“, ca instanță de sine stătătoare va fi chemat să desărcineze și respective să aducă sentință în cauzele disciplinare.

„Consistoriul spiritual eparhial“ se compune din trei preoți, de la doi preoți se recere să fie doctori sau licențiați în teologie de la o facultate de teologie ortodoxă și afară de aceea să mai aibă și cunoștințe speciale canonice și juridice.

La început era contemplat, ca membrii „Consistoriului spiritual“ să nu fie preoți, cari stau în serviciu strict administrativ eparhial, cum sunt protopopii, nici profesori de la institutele teologice.

Întrucât dispoziția această ar fi fost votată de Sf. Sinod, unele eparhii și cu deosebire eparhia noastră a Caransebeșului o să întâmpine greutăți, pentru că sunt eparhii, care afară de cadrele oficiilor administrative bisericești și ale institutelor teologice nu prea au bărbați cu calificare așa înaltă. Întrucât la votarea textului definitiv al regulamentului nu s'ar fi făcut vre-o schimbare, va trebui să se afle o modalitate, ca în asemenea cazuri cum are să se procedeze, ca spiritul legii să rămână cât se poate de nealterat.

Procedura de judecată va fi cea stabilită prin regulamentul special amintit mai sus, care va servi instanțelor judecătorești drept normativ.

Sf. Sinod ocupându-se în sesiunea penultimă cu chestiunea acestui regulament, l-a votat, trimițându-l Ministerului Cultelor spre a fi promulgat de M. S. Regele.

Ministerul Cultelor a aflat de necesar să introducă în acest regulament unele modificări, prezentându-le în sesiunea din luna Noembrie a. c. Sfântului Sinod.

Membrii Sfântului Sinod, susținând, că aceste modificări ating principiul autonomiei bisericii, au decis, ca să prezinte din nou Regulamentul Ministerului spre a fi promulgat în spiritul, în care a fost întocmit de Sf. Sinod.

Nefiind promulgat acest regulament până acum când scriem aceste știri, nu avem cunoștință exactă despre singuraticile dispoziții ale lui, deci nu ne putem estinde asupra amănunțelilor, amânând aceasta pentru timpul, când regulamentul va primi formă definitivă și va fi publicat, spre a putea servi de cinozură la judecarea cazurilor, cari cad în competența „Consistoriului spiritual“.*

A. Moaca.

Impărăția lui Dumnezeu.

De: Preotul Romulus Novacoviciu.
(Continuare)

Nenumărate sunt locurile în Triod, în care ni-se ilustrează puterea miraculoasă a căinții. Așa în continuare, ni-se vorbește de focul înfrânării, care arde sburdările patimilor, de postul lui Samson, cu ajutorul căruia ucidem demonul pântecului, aducând la tăcere pe Dalila patimilor noastre; de zăbala postului, prin care ne supunem patimile; de lecurile de pocăință, care ne tămăduesc rănila inimii (A treia săptămână din post, pag. 302—305, 307, 309—313, 317, 320, 324—326, 332).

Sunt iarăși unele locuri în Triod, unde se vorbește de apa postului, în care ne spălăm sufletul și mintea; de spălarea faptică a păcatelor

După ce a fost cules în tipografie articolul de față ni-a sosit N-rul „Monitorului Oficial“, care cuprinde decretul regal, prin care s'a publicat „Regulamentul de procedură al instanțelor disciplinare și judecătorești ale Bisericii ortodoxe române“.

Nota Redacțiunii.

noastre, prin mărturisirea lor, cu gând smerit, în scaunul mărturisirii; de curățirea simțirilor sufletului, cu lacrimi, cu lumina postului; de înnotarea postului cea de mântuire; de săvârșirea postului cu fețe vesele, retrăgându-ne în cămările sufletului, pentru a ne ruga neîncetat, lucrând în via cea de taină și arătând roduri de pocăință. (A patra săptămână din post pag. 364, 373, 375, 377—379, 388—389, 425).

În preafrumoasele cântări și rugăciuni din săptămâna a cincia a postului, se proslăvește cu aceeași stăruință puterea revoluționară a penitenței. Așa primim îndemnuri, ca să brăzdăm gândurile noastre cu dumnezeescul plug al sf. post, să rodim spic de bunătați, ca să nu flămânzim în veci, căci postul prea bun hrănește inimile, îngrășă gândurile cele plăcute lui Dumnezeu, uscă adâncul patimilor, curățindu-ne în ploile umilinții. Să bem deci din paharul divin și de umilință al postului, ca să câștigăm puteri pentru petrecerea în înnotarea lină a postului; să aducem patimile neînfrânării, cu căldura credinții prin înfrânare, fugind de prăpastia păcatului; să stângem văpaia cea vecinică cu pâraele lacrimilor, cel curățitor prin post, care veselește inima, veștejește poftetele și zdumică cenușa cuptoarelor trupului; să ne răstignim prin post împreună cu Christos, căci suntem cuprinși de iarna ispitelor, inecați de întreitetele roduri ale patimilor și cumplit înviforați de viorul desmierdărilor.

Pocăința tămăduiește corpul și sufletul, le spală, le curățește, le arată mai curate ca zăpada; ridică lanțul cel greu al păcătuirii, care ne sugrumă; prin ea junghiem ca o jertfă Domnului patimile cele trupești, căci această căință este un albastru de lacrimi, prin care luăm iertare de păcate, apucând ușa împărăției.

Drept pildă a pocăinții noastre, să avem pe Cuvioasa Marie, care și-a tăiat vânrile sufletului și patimile trupului cu sabia postului; greșelile gândului, cu izvorul sihăstriei le-a înecat, și cu curgerile lacrimilor a adăpat toată pustia și ne-a odrăslit nouă rodurile de pocăință; și-a întrânat toate săltările trupului cu ostenelele sihăstrești; și-a arătat înțelepția sufletului vitează, căci ce a cuprins adevărul, că nu este împărăția lui Dumnezeu mâncare și beutură, ci dreptatea și nevoința cu sfințenie. (Pag. 427—432,

434—439, 444, 445, 448, 449, 454—456, 458, 462, 464—468, 474—480, 482, 483, 485, 487, 490, 495, 521, 525, 529, 530).

Iar după ce am răsturnat piatra împietririi depe inimile noastre, în săptămâna stâlpărilor trebuie să ne încununăm sufletul cu stâlpările de faște bune, cu ramurile facerii de bine, al curăției, ale dreptății și ale milosteniei, dovind astfel, că postul, rugăciunea, și izvoarele de lacrimi sufletești ne-au spălat negreala patimilor, înviindu-ne sufletul prin fapte dumnezești. (Pag. 531—536, 540—544, 552, 555, 557, 565).

Iată deci cuvântul de apărare al Bisericii noastre ortodoxe, prin care se spulberă întreaga învinuire, care i-se aduce de către cei neștiutori și porniți împotriva ei. Biserica aceasta, care caută din răspuțeri, să reformeze întregul nostru om intern: mintea, inima și voința noastră, ca să se înstăpânească în noi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, ca fundament al acestui imperiu, această Biserică, care caută să stărpească în noi răul din rădăcină, ca sufletele noastre să se împodobească cu stâlpările curăției și ale facerii de bine, o astfel de Biserică conține într'însa uriașe puteri de spiritualitate activă, pe care voește să le încetățenească în lume întru realizarea păcii, a frăției, a dreptății și a fericirii universale. Acest adevăr indiscutabil se desprinde cu măiestrie din minunatele probe, pe care li-am adus din Triod și cari evidențiază frumuseța regală a tainei căinții, prin care se vor renaște indivizii, societățile, neamurile și omenirea. — Iar acei preoți, care sunt conștienți de menirea sublimă a Bisericii noastre și care caută să evidențieze acest duh sublim, concretizat în toate orânduirile noastre practice, prin vraja cuvintelor inspirate, atari preoți stau pe temelia vecinică a cuvintelor mântuitoare și îndeplinesc mandatul divin al Mântuitorului, impus nouă prin cuvintele: „*Mergând învățați toate neamurile*” (Mat. 28, 19), învrednicindu-se și de cuvintele marelui apostol *Pavel*: „*Preoții cei ce își țin bine dregătoria, de îndoită canste să se învrednicească, mai ales cei ce se ostenesc în cuvânt și întru învățatură*”. (I. Tim. 5. 17).

Iată deci, cum această Biserică neînțeleasă și nesprijită are o menire divină de realizat în această lume, este activă, având un cult de

o strălucire regală, prin care dorește să atingă idealul desăvârșirii.

Pentru împlinirea acestui ideal strălucitor, se cere însă muncă înțepită, e nevoie de lacrimi, de sudori, chiar de sacrificiul vieții noastre. Evanghelia ni-o spune aceasta răspicat. Mântuitorul ne glăsuiește de poarta ce strâmtă, de sabie, de cruce, de lucrătorii cei răi ai viei (Mat. 21, 33—44), careucid slugile Stăpânului: pe proteji, pe apostoli, pe evangheliști și pe toți oamenii, în care clocotește o inimă caldă, sinceră și altruistă. Căci împărăția lui Dumnezeu nu se realizează în lucrătorii cei răi ai viei, ci numai în inimile învăpăiate de dorul desăvârșirii. Apostolul Pavel zice: „Că trebuie să fie și eresuri între voi, ca cei lămurii să se facă arătați între voi”. (I. Cor. 11, 19), iar în faptele Apostolilor citim: „... , că prin multe neazuri se cade nouă a intra în împărăția lui Dumnezeu” (Cap. 14, 22). Mântuirea lumii se împlineste numai prin sacrificiul divin al Mântuitorului.

Ca să ne putem îndeplini însă cu vrednicie și cu rodnicie acest ideal mareț, trebuie să gândim cu mintea noastră, să simțim cu inima noastră și să voim cu voința noastră: se cere, în mod imperios, ca sufletul nostru să nu fie încătușat, ci să aibă deplina posibilitate de desvoltare, bucurându-se de mișcare liberă.

(Urmează.)

Preoția și apostolatul.

Mântuitorul nostru Isus Christos începând opera mântuirii sufletelor, a străbătut toate satele și orașele Iudeei și Galileei, vestind pretutindenți împărăția lui Dumnezeu. A predicat pe câmp, pe mare, în munte, pe stradă, în case în sinagoge. Pe apostoli i-a trimis așisderea la propoveduire, zicându-le: „Mergeți în toată lumea, vestiți Evanghelia mea la toată zidirea” (Marcu 16, 15—16).

La propoveduirea cuvântului evanghelic suntem trimiși și noi preoții. Christos însuși ne trimite. „Eu v'am ales pe voi și v'am rânduit ca să mergeți să aduceți rod și rodul vostru să rămână” (Ioan 15—16). Domnul ne-a ales și ne-a trimis în slujba apostoliei ca să aducem rod, dar ca rodul nostru să rămână, să ascultăm de

povețele ce ni-le dă Apostolul neamurilor în epistola II către Timotei, unde zice: „Propoveduește cuvântul, stăruiește cu vreme și fără vreme, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și învățătură. Iar tu priveghiază în toate, pătimește rău, fă lucrul evanghelistului, tă deplin slujba ta”. (4—2. 5).

Cuvintele Apostolului ne îndeamnă să paștem turma lui Christos cu cuvântul vieții; ne îndeamnă să propoveduim acestei turme credința mântuitoare de suflet, să o păstorum cu focul iubirei evanghelice, să o învățăm, că este mântuire pentru toți cei tari în credință, să-i spunem, că este scăpare pentru ori care păcătos, prin îndreptare și căință adevărată. Să nu uităm nici o clipă de răspunderea mare ce o avem noi pentru mântuirea sufletelor, pe cari Dl Christos nouă ni le-au încredințat.

Și cât de prețioase, cât de scumpe sunt lui Christos sufletele! Câtă osteneală, câte dureri au suferit bunul păstor ca să le poată răscumpara.. S'a născut în iesle între dobitoace, a fugit în Egipt, a petrecut în pustie în posturi și rugăciuni, a fost dus pe muntele Golgota, a fost răstignit pe cruce. Și pentru ce toate acestea? Ca să afle, ca să răscumpeze sufletele perdute.

Spre continuarea acestei opere grele suntem trimiși noi preoții. Inșă ca să aducem rod, trebuie să fim silitori și iubitori de trudă, trebuie să ne ostehim a putea mântui tot sufletul încredințat păstoririi noastre. Trebuie să apropiem pe credincioși tot mai mult de Isus Christos și împărăția Lui cea cerească. Nouă ne este dat, ca prin Evangheliie să creștem locuitori pentru lăcașurile cerești, dar totodată să aducem și fericire pe pământ, învățând pe oameni a trăi în pace și bunăînțelegere și a fi părinți iubitori, fii ascultători, cetățeni supuși și activi pentru binele comun.

Nu e lucru mic și ușor a fi păstor de suflete. Preotul e răspunzător pentru tot sufletul încredințat păstoririi sale. El e pus păzitor peste turma sa și are să veghizie neîncetat, ziua și noaptea. El trebuie să umble, să cercezeze, ca să nu între furul sau lupul să răpească turma nici să nu între păcatul în sufletul credincioșilor săi. Păstorirea sufletelor este, după cum zice sf Grigorie, măestria măestriilor. Păstorirea cere dela preot să fie cu înțelepciune,

cu bunavoință, dar mai ales cu răbdare. Pe cel bun și blând să-l întâmpine cu iubire și sinceritate, pe cel măreț și trufaș cu umilință creștinească, pe cel răutăcios cu blândete și iertare.

Să ne silim a putea răspunde totdeauna chemării noastre, că de vom poticni în calea chemării, vom lua ură asupra noastră și hulă asupra celui ce ne-a trimis pe noi. Să urmăm pilda Apostolului, care zice despre sine: In 3 ani noaptea și ziua n'am încetat cu lacrimi, învățând pe fiecare". (Faptele 20—31). Să stăm pururea în slujba cuvântului, ca cu glasul nostru să gonim pe lupii cei perzători de suflet, cari cu învățăturile lor rătăcite voiesc să răpească turma lui Christos dela credința cea adevărată. Și atunci, când ne va suna ceasul de despărțire de turma păstorită, Dumnezeu ne va primi între aleșii săi și ne va da cununa biruinței, ca celor ce au luptat luptă bună.

Iar ca să putem împlini sarcina cea grea a apostolatului ce am luat-o asupra noastră, să cerem ajutorul Tatălui ceresc, ca pe noi slujitorii altarelor să ne lumineze întru sufletele noastre, să ne dăruească înțelepciune și să ne deie cuvânt întru deschiderea gurei noastre, ca după cum zice Apostolul în epistola sa către Evrei: în toată vremea să putem spune numele Domnului fraților, în totdeauna în mijlocul bisericii să-L putem lăuda". (2. 12—13).

Vasilie Murgu
preot.

ȘTIRI

În ajunul Sfintei Sărbători a Nașterii Domnului, în urma dispozițiunii Prea Sfințitului Episcop tinerimea studiosă dela Teologie s'a întrunit în una din salele de învățământ, unde venind Prea Sfinția Sa însoțit de profesorul de tipic și cântare Filip Pop, profesor la liceul din loc „Traian Doda”, teologii au executat sub conducerea teologului Bocșianu câteva cântări bisericești, și apoi Prea Sfinția Sa având în vedere, că tinerii să împraștie de sărbători, ducându-se fiecare la părinți, în comunele lor natale, a ținut să le împărtășească ca merinde de drum povățuiri cum au să se poarte în decursul ferilor. I-a sfătuit să se poarte în armonie cu chemarea lor de acum ca teologi și cu cea viitoare de preoți, de părinți sufletești, căutând ca prin însăși purtarea lor să-și câștige simpatia poporenilor, conlucrând prin aceasta în mod indirect la întărirea po-

porului în alipirea către biserică și așezămintele noastre bisericești. Li-a dat povețe și cum să se poarte față de sectari, acolo unde sunt, pentru ca și cu ținuta și purtarea lor să-i desarmeze pe cei rătăciți.

După aceasta a împărțit teologilor Pastorală arhierescă de Sărbători, și li-a împărtășit binecuvântarea arhierescă atât lor cât și părinților, dorindu-le călătorie bună.

Această întrunire a fost onorată și de Preasfințitul Arhiepiscop Filaret Musta.

Religiunea în școlile normale. Citim în „Telegraful Român”: În urma unei întrevederi — anunță ziarele din capitală — între dl. ministru al instrucțiunii și I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, se va cerceta din nou chestiunea învățământului religios în școlile normale de stat. I. P. S. Sa a cerut să se admită în aceste școli câte două ore de religie în fiecare clasă, și între obiectele de învățământ să se ia și cântarea bisericească și tipicul bisericesc: — pentru că în Ardeal trăiesc tradițiile învățătorilor cu alipirea și dragostea de biserică și de credință strămoșească, iar învățătorii, fără această dragoste sacră, trezesc în credincioșii ardeleni, părinții copiilor de școală, nu numai o răceală, ci o explicabilă neîncredere, care nu poate fi prielnică școlii și operei ce are de îndeplinit.

Mulțumită. adânc mișcat de număroasele manifestări de simpatie, cu care am fost onorat din partea autorităților bisericești, școlare și administrative, ca și a asociațiilor și prietenilor, din incidentul retragerii mele la pensiuine precum și cu ocazia zilei mele onomastice, îmi iau voie a aduce pe această cale, tuturor, cele mai adânc simțite mulțumiri.

Stefan Velovan.

Îmbunătățirea situației funcționarilor și pensionarilor. Pentru îmbunătățirea situației funcționarilor și pensionarilor se afectează prin bugetul 1927, suma de 1 miliard lei cu începere dela 1 Ianuarie 1927. De asemenea din plusul de venituri ce se vor realiza prin noua lege a timbrului și a impozitelor pe acte și fapte uridice, se va mai întrebuința lei 1.000.000.000 tot pentru acest scop. Suma totală va fi distribuită cu începerea dela 1 Ianuarie 1927, conform decisiunilor Consiliului de miniștri, respective conform nouilor legi ce s'ar aduce în această privință.

Soarta bisericilor din Rusia. În Kirillov, gubernia Cerpoveț a fost deschisă în una din bisericile orașului o moară și o stațiune electrică.

În orașul Velki Usting, gubernia Vologda, cea mai mare biserică a comunei a fost prefăcută într-o uzină pentru furnizare de curent electric. Mai multe biserici din jurul Moscovei, au fost prefăcute în aziluri pentru femei și cerșetori. („Cuv.”).

Timbre noi. Cu decret regal s'a dispus ca în virtutea legii asupra taxelor de timbru și înregistrare să se pună în circulație pe ziua de 1 Ianuarie 1927 noi timbre mobile fiscale de 1 leu, 2, 3, 5, 10, 20 30 și

50 lei. Aceste timbre mobile sunt de formă drept unghiulară având sus cuvântul „România“, în mijloc cifra Regelui, sub cifra valoarea în cifre, în dreapta și stânga acestei valori cuvântul „Leu“, s'au „Lei“, iar jos cu litere cuvântul „Timbru fiscal“. Actualele timbre mobile aflate în comerț vor continua să fie valabile până la data de 1 Aprilie 1927, dela care dată nu vor mai putea fi întrebuițate. Se vor putea însă preschimba cu cele din noua emisiune până la data de 1 Iulie 1927. Preschimbarea timbrilor vechi cu cele din noua emisiune se va face la depozitele R. M. S.; cât și la debitanții de vânzarea produselor R. M. S.

Tariful poștal intern în vigoare dela 1 Ianuarie 1927. Pentru o scrisoare simplă adresată loco până la 20 grame 4 lei. Pentru o scrisoare simplă adresată în orice altă localitate 5 lei. Pentru o carte poștală simplă 2 lei. Pentru o carte poștală ilustrată 3 lei. Taxă fixă de recomandare pentru fiecare obiect 10 lei. Mandate poștale: taxa cartonului 3 lei; pentru mandate până la cinci mii lei de fiecare sută sau fracțiune de sută de lei câte 1 leu; pentru mandatele mai mari de cinci mii lei până la 10000 lei inclusiv, în afară de 50 lei pentru cele cinci mii de lei, de fiecare mie sau fracțiune de mie de lei în plus, câte 5 lei. Plicurile cu valori de încasat până la maximum de 10,000 lei, de fiecare plic, se supun pe lângă taxele de francare de 4, respective de 5 lei și de recomandare de 10 lei, la o taxă de recuvrement de fiecare plic în parte 10 lei, iar la destinație din valoarea încasată se deduc taxele prevăzute pentru mandatele poștale. Pentru greutate la pachete, de fiecare kg. sau fracțiune de kg. 8 lei. Pentru telegramele ordinare, ori care ar fi modul de transmitere, de fiecare cuvânt 2 lei.

Nou! au apărut: de *Lucian Costin* (prof. Ion Gh. Costinescu dela liceul „Traian Doda“ din Caransebeș):

a) „*Grainul Bănățean*“, studii și cercetări, cuprinzând considerațiuni generale asupra dialectului bănățean și un glosar. Prețul Lei 75.

b) *Tălmăcirii* din liricii germani contemporani (în metru original). Ediția I. Prețul Lei 35.

Ambele lucrări se pot comanda dela autor sau dela „*Librăria Diecezană*“ Caransebeș.

BIBLIOGRAFIE

Nou! A apărut:

Liturgia pentru cor mixt de Prof. *Antoniu Sequens*.

Anunțăm cu multă bucurie ieșirea de sub tipar a a Liturgiei sfântului Ioan Gură de Aur (în Fa major) compusă pentru cor mixt de profesorul de muzică dl. Antoniu Sepuens. Autorul de aproape 4 decenii ilustrează catedra de cântare corală și muzica instrumentală la Institutul teologic și cel pedagogic — acum școala normală de stat din loc. Numele său de compozitor este cunoscut pe întreaga întindere a Țării noastre și tocmai aceasta ne îndreptățește să întâlnim în această compoziție remarcabilul său talent muzical, ieșit la iveală în egală măsură atât în muzica profană cât și în cea bisericască. Compoziția prezentă se cântă deja de mult

prin multe coruri de seamă fiind lătită prin manuscris, autorul însă văzând, că lucrarea sa câștigă tot mai mulți aderenți, s'a hotărât să o tipărească pe spesele proprii dând posibilitate solicitanților ca să ajungă cu spese puține la lucru tipărit corect.

Compoziția care poartă numărul op. 11 este dedicată Sanctității Sale D-lui Dr. Miron Cristea întâiului Patriarh al tuturor românilor ortodoxi și este confecționată în condițiuni tehnice ireproșabile într'unul din cele mai de seamă stabilimente grafice din țara noastră anume la „*Scrisul Românesc*“ în Craiova.

Se poate procura la autor în Caransebeș. Prețul 120 Lei exemplarul, iar la comande peste 10 exemplare à 100 Lei. La caz că banii se trimit înainte, expediția se face franco.

Având în vedere, că copierea vocilor e scumpă și anevoioasă, cu care ocaziune se strecoară multe greșeli, se recomandă cumpărarea mai multor partituri, căci tiparul și aranjarea vocilor este atât de clară în cât cântăreții cântă cu ușurință din partitură.

N. Ghiulea: *Școala Poporului* (probleme sociale) Biblioteca „*Semănătorul*“ Nr. 155. Prețul Lei 5.

Un studiu sintetic despre învățământul primar, despre învățământul de întregire și desăvârșire, publică dl. profesor universitar *N. Ghiulea* în modesta critică din Biblioteca „*Semănătorul*“. E un studiu care ar trebui răspândit în zeci de mii de exemplare atât în orașe, cât și la sate.

Protosincol Policarp P. Morușca: *Cuvântul lui Dumnezeu și sufletul omului*. Biblioteca „*Gânduri creștinești*“ Nr. 1. Prețul Lei 2.

Dr. Sebastian Stanca: *Prooimeea și politica*, o broșură de 28 pagini. Prețul Lei 6.

CONCURS.

Pe baza ordinațiunii Venerabilului Consistor diecezan Nr. 4138 B. ex 1925, se escrie din nou concurs pentru ocuparea postului de paroh în parohia vacantă de cl. II Giurgiova, protopresbiteratul Oraviței, cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „*Foaia Diecezană*“.

Emolumente

1. Două sesiuni parohiale, în complex de 56 jug. (cum să află astăzi).
2. Două plăți intravilane de câte 400 □ □.
3. Birul parohial în sumă de 200 (două sute) Lei.
4. Stola uzitată.
5. Locuință liberă în casa bisericii (trei camere bucătărie, grajd, cămară și șopron.

Dările după pământul folosit cad în sarcina alestului preot.

Doritorii de a ocupa acest post să-și trimită rugărilor instruate conform Regulamentului pentru parohii, Pre Onoratului Oficiu protopresbiterat ort. rom. în Oravița-montană (județul Caraș) și sunt poftiți a se prezenta în sf. biserică, în vre-o Duminecă ori sârbătoare, spre a-și arăta desteritatea în cântare și oratorie, dar nici de cum în ziua alegerii.

Giurgiova, din ședința comitetului parohial ținută la 17 Octomvrie 1926.

Nicolae Radici m. p. 3—3 **Ion Crăguia** m. p.
preș. com. par. not. com. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterat.

A apărut

Calendarul Românului

**pe anul comun dela Christos 1927
(anul al XXXIX-lea).**

Cu un material literar foarte bogat și frumos, precum și
sematismul diecezei noastre, calendarul alfabetic,
târgurile din Bănat și Ardeal etc.

Cuprinde 176 pagini și este tipărit pe o hârtie superioară.
PREȚUL LEI 32. PROVINZĂTORII OBTIN RABAT.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Comenzile se pot face la:

Librăria Diecezană din Caransebeș

Legătoria „DIECEZANA“ Caransebeș

execută tot soiul de lucrări de compactorie

Leagă cărți bisericești
în mod artistic.

Specialitate în mape de birou
în piele, mătasă, peluche, etc.

◆
Produce ori și ce fel de
articole de galanterie.

◆
Primește biblioteci și registre
de birou spre legare.

👉 **Clinică de păpuși** 👈

(Reparări de păpuși).

